ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Φίλωνος 45, 185 31 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833, Fax +30 210 4518476 e-mail: impireos@hotmail.com

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Σεβασμιώτατοι, Ἐλλογιμώτατοι, Ἐντιμολογιώτατοι, ἀγαπητοί Σύνεδροι,

Ὁ ὀρθόδοξος θεολογικός λόγος καί ὁ ἐκκλησιαστικός διάλογος μέ τόν κόσμο ἔχει τόν χαρακτῆρα τῆς ἀποστολικότητος. Ἄρχεται ἀπό τόν Ἐνανθρωπήσαντα Χριστό καί πηγάζει ἀπό τήν Χάρη τοῦ Παρακλήτου στήν Ἐκκλησία. Δομεῖται ἐπί τῆς ἀληθείας Χριστός καί ἐκφέρεται ὡς λόγος Ἀποκαλύψεως. Τό «καινόν» βρίσκεται στό γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία διά τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας προσλαμβάνει τόν σύγχρονο κόσμο γιά νά τόν ἀνακαινίσει ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι καί ὄχι γιά νά προσαρμοσθεῖ στόν σύγχρονο κόσμο. Ἡ θεολογία πού δέν ἀφορμάται καί δέν κατατείνει πρός αὐτήν τήν ἐν Χριστῷ Ἀλήθεια ἀλλά νοθεύεται στό περιεχόμενό της διότι ἐξυπηρετεῖ ἀτομικά, κοινωνικά ἤ πολιτικά συμφέροντα μεσσιανικῶν προθέσεων, δέν εἶναι ὀρθόδοξη θεολογία, ἄρα καί ἀληθής ὀρθός λόγος δια τοῦ ὁποίου θά οἰκοδομηθεῖ ἐν Χριστῷ ἡ συνείδηση τοῦ νέου ἀνθρώπου.

Ὅποιο μοντέλο παιδαγωγικῆς διαδικασίας καί διδακτικῆς μεθοδολογίας ἔχει θρησκευτικό περιεχόμενο καί ἀφορᾷ στόν ὀρθόδοξο σύγχρονο νέο ἄνθρωπο πού εἶναι ἐνταγμένος μέ τήν βούληση τῶν γονέων του στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία πρίν εἰσέλθει στήν μαθησιακή διαδικασία πρέπει νά εἶναι πρωτίστως προσανατολισμένο στήν Ὀρθόδοξη θεολογία ὅπως ἤδη συμβαίνει στήν Ἑλληνική ἔννομη τάξη μέ τούς νέους Ἕλληνες Μουσουλμανικῆς, Ἑβραϊκῆς καί Ρωμαιοκαθολικῆς θρησκευτικῆς παραδοχῆς καί καταδεικνύουν οἱ δύο ἀποφάσεις τῆς Ὁλομελείας τοῦ Στε. Πολλῷ δέ μᾶλλον ὅταν ἡ παράδοση τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας στόν τόπο μας ὑπάρχει ζῶσα στήν λειτουργική ἐκκλησιαστική πράξη τῆς δοξολογίας τοῦ Θεοῦ πού κομίζει, ἀδιαπτώτως, τήν ὀντολογική ποιότητα τῆς ἐλευθερίας, καί τῆς πίστης στόν Τριαδικό Θεό. Εἶναι αὐτονόητο καί ὄχι «δικαιωματισμός» ὅτι ὁ ἀληθής λόγος τοῦ Θεοῦ πρέπει νά διδάσκεται στούς Ὀρθοδόξους μαθητές, καί τά διδάγματα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας νά ἔχουν τήν κυρίαρχη θέση σέ κάθε ἐννοιολογικό προσδιορισμό τοῦ ὀρθοδόξου ὁμολογιακοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν. Ἄλλωστε ἡ σύγχρονη ἐπιστημονική προσέγγιση ὁρίζει ὅτι ἡ παιδεία ἀποτελεῖ μιά διαδικασία ἀμοιβαίας σχέσης («διττή διαμόρφωση» ἤ «ἀμφίδρομη ἀνάπτυξη») ἀνάμεσα στόν μαθητή καί τόν πολιτισμό ὑπό τήν στενή καί τήν εὐρεῖα ἔννοια. Οἱ νέοι ἄνθρωποι, καθώς ἔρχονται σέ γνωριμία μέ τόν πολιτισμό τοῦ τόπου τους ἀλλά καί ἕναν ποικιλόμορφο πολυπολιτισμικό πλουραλισμό, δέν παραμένουν οἱ ἴδιοι, ἀλλάζουν, ἀναπτύσσονται, ἀνακαλύπτουν τόν ἑαυτό τους, ἀνήκοντες ὅμως σ' ἕνα «ὅλον» στό ὁποῖο ἐντάσσονται δημιουργικά, δηλαδή συνειδητοποιοῦν καί διαμορφώνουν τήν ταυτότητά τους καί μετέχουν στήν κοινότητά τους· ὅμως, ταυτόχρονα οἰκειώνονται τά «ἀγαθά» μ' ἕναν δικό τους,

Φίλωνος 45, 185 31 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833, Fax +30 210 4518476 e-mail: impireos@hotmail.com

προσωπικό καί μοναδικό τρόπο: τά ἑρμηνεύουν, τά ἀξιολογοῦν, χωρίς ὅμως νά τά ἀποκόψουν ἀπό τίς ἱστορικές ρίζες τους. Αὐτές λοιπόν οἱ ρίζες καί ἡ ταυτότητα, θρησκευτική καί ἐθνική, πηγάζει ἀπό τήν παράδοση τοῦ ἑλληνορθόδοξου λαοῦ μας, εἶναι ἐκκλησιαστική καί ἑλληνική ἄρρηκτα συνδεδεμένες.

Ἑπομένως στό ἐρώτημα-δίλημμα γιά τό ἐάν στήν σκοποθεσία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν στό σύγχρονο σχολεῖο προέχει ἡ ἀνάπτυξη τῆς «θρησκευτικῆς συνείδησης» ἤ «ἡ διαμόρφωση ἐλεύθερων καί ὑπεύθυνων πολιτῶν» ἡ ἀπάντηση εἶναι αὐτονόητη ὅπως μέ οὐσιώδη τεκμηρίωση κατέδειξε ἡ Ὁλομέλεια τοῦ ΣτΕ.

Βεβαίως τό σχολεῖο δέν ὑποθιστᾷ ἤ ἀντικαθιστᾷ τόν μυστηριακό ρόλο τῆς Ἐκκλησίας καί τό κατηχητικό της ἔργο, ἀλλά ἀκριβῶς ἐπειδή ὑπάρχει ζῶσα ἡ Ἐκκλησία καί ἡ ὀρθόδοξη ταυτότητα, ἡ ἀγωγή τῶν νέων δέν μπορεῖ νά ἀποκόπτεται ἀπό τίς ἱστορικές ρίζες καί τήν παράδοση τοῦ λαοῦ. Ἄρα, τό διδασκόμενο μάθημα ὀφείλει νά θέτει ὡς πρῶτο καί κύριο σκοπό του νά προσφέρει στά ὀρθόδοξα παιδιά καί στούς ὀρθόδοξους ἐφήβους μέ σύγχρονο παιδαγωγικό τρόπο τήν ὀρθόδοξη θεολογία καί τό πῶς αὐτή βλέπει καί ἑρμηνεύει τόν κόσμο, τούς πολιτισμούς καί τίς θρησκεῖες, ὥστε νά βοηθηθοῦν νά ἀντιληφθοῦν τήν δυνατότητα πού τούς παρέχεται νά ἐνταχθοῦν δημιουργικά ὡς μέλη μιᾶς κοινότητας καί ἑνός λαοῦ πού οἱ ρίζες του καί ἡ ἱστορία του εἶναι ὁ ζωντανός τρόπος τοῦ βίου τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας. Τότε μποροῦν νά διαμορφώνουν τήν ταυτότητά τους γιά νά γίνουν πολῖτες ὄχι ἑνός κόσμου ὡς ἀφῃρημένη ἔννοια ἤ συγκεχυμένη πολυπολιτισμικότητα , ἀλλά ὡς ἐλεύθερα καί ὑπεύθυνα μέλη μιᾶς κοινωνίας ἡ ὁποία ἔχει ταυτότητα, ἔχει τήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας της, ἔχει συγκεκριμένη πίστη στόν Τριαδικό Θεό, ἔχει ἱστορία, εἶναι φιλάνθρωπη καί φιλάλληλη μέ ὅλους τούς ἀνθρώπους ἀνεξαρτήτως θρησκείας ἤ ἐθνικότητας, καί τότε καί μόνον τότε, ὅταν κοινωνεῖ ἀληθεύει.

Στή σύγχρονη παιδαγωγική μέ τόν ὅρο δεξιότητα περιγράφεται μιά σειρά ἱκανοτήτων πού ἀποκτῶνται μέσῳ τῆς μάθησης ἤ καί μέσῳ τῆς ἐμπειρίας. Οἱ δεξιότητες χρησιμοποιοῦνται γιά νά βοηθοῦν ἄτομα καί ὁμάδες νά διαχειρίζονται ἀποτελεσματικά προβλήματα καί ζητήματα τῆς καθημερινότητας. Τέτοιες δεξιότητες ἀποτελοῦν ἡ δημιουργικότητα, ἡ κριτική σκέψη, ἡ ἐπικοινωνία, ἡ συνεργασία, ἡ δυνατότητα λήψης ἀποφάσεων κ. ἀλ.

Ἀνάμεσα σέ αὐτές τίς δεξιότητες φρονοῦμε ὅτι ὁ μαθητής μέ πολλούς τρόπους μπορεῖ νά βγεῖ ὠφελημένος ἄν διδαχθεῖ καί τήν δεξιότητα τῆς πίστης. Νά μάθει δηλαδή τί νά ἐμπιστεύεται καί τί ὄχι. Νά μαθητεύσει στό ποιοί λόγοι, ποιές πράξεις, ποιά πρόσωπα ἀξίζουν τῆς ἐμπιστοσύνης του καί ποιά ἀπό αὐτά χρειάζονται δοκιμή ἤ ἀπόρριψη.

Ὁ καλύτερος τρόπος νά διδαχθεῖ ἡ δεξιότητα τῆς ὀρθόδοξης πίστης εἶναι διά τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας. Καί αὐτό γιατί ἄν μάθει ἕνα παιδί νά ἐμπιστεύεται τό Θεό ὀρθοδόξως ἀποκτᾷ ἕνα ἀπόλυτο κριτήριο πίστης. Τοῦτο συμβαίνει γιατί ὁ Θεός εἶναι ἀπαθής κατά τήν πίστη τῆς ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας. Αὐτό σημαίνει ὅτι τίποτα δέν μπορεῖ νά ὑποστεῖ ἀπό τόν ἄνθρωπο. Οἱ

Φίλωνος 45, 185 31 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833, Fax +30 210 4518476 e-mail: impireos@hotmail.com

ἀνθρώπινες ὕβρεις δέν τόν μειώνουν καί οἱ δοξολογίες μας δέν τόν αὐξάνουν. Δέν διεκδικεῖ τίποτα ἀπό ἐμᾶς, οὔτε χρειάζεται κάτι γιά νά συμπληρωθεῖ. Ἀποκαλύφθηκε στόν ἄνθρωπο μέ τήν δημιουργία τῆς κτίσης ὅλης, μέ τήν ὁμορφιά τοῦ κόσμου, μέ τήν συντήρηση τῆς οἰκουμένης καί τέλος μέ τήν ἐνσάρκωση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου Του. Στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ γνωρίσαμε ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη καί τό μόνο πού θέλει εἶναι ἡ σωτηρία μᾶς ἀπό το θάνατο, ἀπό τή φθορά, ἀπό τόν πόνο, ἀπό τήν ἀδικία. Τοῦτο τό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου τελικά, μπορεῖς νά τό ἐμπιστευτεῖς, χωρίς νά φοβᾶσαι ὅτι σέ κάτι θά σέ ξεγελάσει, ὅτι κάπως θά σέ ἐκμεταλλευθεῖ, ἀφοῦ δέν ἦρθε στόν κόσμο γιά νά διακονηθεῖ, ἀλλά γιά νά διακονήσει.

Ἔτσι μέ κριτήριο τήν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, τόν ἀληθινό Χριστό, μέ μέτρο τήν Σαρκωμένη ἀγάπη, ὁ ἄνθρωπος μαθαίνει νά ἐμπιστεύεται καί τούς ἄλλους γύρω του. Ἀναγνωρίζει ποιοί θέλουν νά τόν ἐκμεταλλευτοῦν καί ποιοί νά τόν ἐνισχύσουν.

Ἴσως ὅμως στήν ἐποχή μας νά εἶναι βολικό οἱ ἄνθρωποι νά εἶναι εὔχρηστοι, εὐκολόπιστοι καί καθοδηγούμενοι, χωρίς κριτήρια, χωρίς προοπτική τόσο στό προσωπικό τους βίο, ὅσο καί στόν κοινό. Εἶναι βέβαιο πάντως ὅτι κάποιοι θέλουν πολῖτες πού δέν ἔχουν ἀποκτήσει τήν δεξιότητα τῆς ὀρθόδοξης πίστης, εἰδικά μπροστὰ σέ μιά κάλπη.

Συγχαίρω ὁλοψύχως τήν ΠΕΘ καί τόν Προεδρό της καθηγητή κ. Ρεράκη γιά τήν διοργάνωση τῆς ἐξαιρέτου ἡμερίδος καί τούς ἐκλεκτούς εἰσηγητάς καί ἐκφράζω εὐγνώμονας εὐχαριστίας ἐκ προσώπου τοῦ εὐαγοῦς κλήρου καί τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ τῆς Ι. Μ.Πειραιῶς.

Εἰδικώτερον ἐπιτρέψατέ μου νά παρατηρήσω ὅτι ὡς διάδικος στήν μακροχρόνια δικαστική διαμάχη μέ τό Ὑπουργεῖο Παιδείας καί Θρησκευμάτων καί μέ τήν δικαίωση τεσσάρων ἀποφάσεων τῆς Ὁλομελείας τοῦ ΣτΕ 660/2018, 926/2018, 1749/2019 καί 1750/2019 χρεωστῶ νά διευκρινίσω τήν νομική πραγματικότητα. Στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, Νόμος 4386/2016 νομοθετήθηκε «Ρυθμίσεις γιά τήν ἔρευνα καί ἄλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 83/11.5.2016 τ. Α΄), ὅπου στό ἄρθρ. 55 «Ρύθμιση θεμάτων τῆς Γενικῆς Γραμματείας Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας Ἔρευνας καί Θρησκευμάτων» καί στήν παρ. 5 ἐπικαιροποιήθηκαν ἐπί Ὑπουργίας τοῦ κ. Νικολάου Φίλη τά ἀκόλουθα: «5. Στο άρθρο 16 του Ν. 1771/1988 (Α΄171) προστίθεται νέα παράγραφος 4, ὡς ακολούθως: «4. Κατ' ἐξαίρεση, ἐφόσον στά δημόσια δημοτικά σχολεῖα των μέ ἀριθμό 25153/26.2.1957 (Β΄86) καί 78871/22.3.1962 (Β΄125) κοινῶν ὑπουργικών ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων καί Οἰκονομικῶν δέν ὑπηρετεῖ δάσκαλος τοῦ Καθολικοῦ δόγματος ἤ τῆς Ἑβραϊκῆς θρησκείας καί γλώσσας γιά τήν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν μαθητῶν τοῦ Καθολικοῦ δόγματος ἤ τῆς Ἑβραϊκῆς θρησκείας καί γλώσσας ἀντίστοιχα, μετά ἀπό σχετική εἰσήγηση τῶν ἁρμοδίων Περιφερειακῶν Διευθύνσεων Πρωτοβάθμιας καί Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης, εἶναι δυνατή ἡ πρόσληψη, ἀνά σχολικό ἔτος, ἐκπαιδευτικοῦ ἐκτός τῶν οἰκείων πινάκων ἀναπληρωτῶν ἐκπαιδευτικῶν γιά τή διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν τοῦ Καθολικοῦ δόγματος καί γιά τή διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν καί γλώσσας τῆς Ἑβραϊκῆς θρησκείας. Ἡ ἐπιλογή καί πρόσληψη τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ γίνεται μέ ἀπόφαση τοῦ

Φίλωνος 45, 185 31 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833, Fax +30 210 4518476 e-mail: impireos@hotmail.com

Ὑπουργοῦ Παιδείας, Ἔρευνας καί Θρησκευμάτων, ὕστερα ἀπό πρόταση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Καθολικῆς Ἱεραρχίας Ἑλλάδος (Ι.Σ.Κ.Ι.Ε.) καί τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου (Κ.Ι.Σ) ἀντίστοιχα». Τά ἀνωτέρω ὁμοειδῶς ἰσχύουν καί γιά τήν Μουσουλμανική μειονότητα μέ τούς Ν. 3379/1955, Ν. 1566/1985, Ν. 4186/2013, Ν. 4264/2014, Ν. 4351/2015».

Ὅταν ἑπομένως στό Μουσουλμάνο Μουφτή, ἀναγνωρίζεται τό ἔννομο ἀσφαλῶς δικαίωμά του, ὄχι μόνον νά καθορίζη ὡς περιεχόμενο τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν διά τούς Ἕλληνες Μουσουλμανόπαιδες, τό Κοράνιο, ἀλλά καί νά προτείνη καί νά διορίζη οὐσίᾳ τούς διδάσκοντες αὐτό, ὅταν στό Κεντρικό Ἰσραηλιτικό Συμβούλιο τῆς Ἑλλάδος, ἀναγνωρίζεται τό ἔννομο ἀσφαλῶς δικαίωμα, ὄχι μόνον νά καθορίζη τό περιεχόμενο τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν διά τούς Ἕλληνες Ἑβραιόπαιδες, μέ τήν διδασκαλία τῆς Τορά καί τοῦ Ταλμούδ, ἀλλά καί νά προτείνη καί νά διορίζη οὐσίᾳ τούς διδάσκοντας αὐτά, κατά παρέκκλιση τῶν οἰκείων πινάκων ἀναπληρωτῶν Ἐκπαιδευτικῶν, ὅταν στήν τετραμελή(!!!) Ρωμαιοκαθολική Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος, ἀναγνωρίζεται τό ἔννομο ἀσφαλῶς δικαίωμά Της, ὄχι μόνον νά καθορίζη ὡς περιεχόμενο τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν διά τούς Ἕλληνες Ρωμαιοκαθολικόπαιδες, τήν Ρωμαιοκαθολική Κατήχηση τοῦ Βατικανοῦ (ἐκδ. Κάκτος), ἀλλά καί νά προτείνη καί νά διορίζη οὐσίᾳ τούς διδάσκοντας αὐτήν καί πάλι κατά παρέκκλιση τῶν οἰκείων πινάκων ἀναπληρωτῶν Ἐκπαιδευτικῶν, δέν ἀποτελεῖ δυσμενεστάτη διάκριση θρησκευτικοῦ ρατσιστικοῦ περιεχομένου, ἡ καταστρατήγηση μέ τά καταργηθέντα προγράμαμτα σπουδῶν διά τήν Ὀρθόδοξη Καθολική τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καί τήν 82μελῆ Ἱεραρχία Της, τῶν ἀναγνωριζομένων στίς ὑπόλοιπες στή χώρα Θρησκευτικές Κοινωνίες ἐννόμων δικαιωμάτων, στό ὑψίστης σημασίας θέμα τῆς μεταλαμπαδεύσεως εἰς τήν διάδοχη γενεά τῶν ζωπύρων τῆς πίστεως;

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω τό ΣτΕ σέ τέσσερις ἀποφάσεις του εἶπε κατά ταῦτα τό συνταγματικῶς αὐτονόητο, ἐπικαλούμενο καί τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4,1 τοῦ Συντάγματος γιά τήν ἰσότητα τῶν Ἑλλήνων, ὅτι ἐφ' ὅσον ἰσχύει αὐτό τό νομοθετικό πλαίσιο τοῦ καθορισμοῦ ἀπό τίς θρησκευτικές τους ἡγεσίες τῆς ὕλης καί τῶν διδασκόντων γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν γιά Ρωμαιοκαθολικούς, Μουσουλμάνους καί Ἑβραίους μαθητές, κατ' ἀναλογίαν πρέπει νά ἰσχύει καί γιά τούς Ὀρθοδόξους, πού ἀντιμετωπίζονται ὡς ἄθρησκοι ἐνῶ εἶναι Ὀρθόδοξοι πρίν μποῦν στήν μαθησιακή διαδικασία, γεγονός πού παρασιωπᾶται τεχνηέντως ἀπό τούς «διαχρονικούς» ἐπικριτές τῶν ἀποφάσεων καί ἑπομένως ἀποδεικνύεται ὅτι ὅλοι αὐτοί οἱ ἐπικριτές δέν ἔχουν ἀντιθρησκευτικό μένος γενικῶς, ἀλλά μόνο ἀντορθόδοξο μένος. Συνεπῶς αὐτό εἶναι τό ἐπιδιωκόμενο, τό γκρέμισμα τῆς Ἑλληνορθοδόξου ἰδιοπροσωπίας τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων καί τή μετατροπή τους σέ ἄθρησκη, ἄνευρη, ἄβουλη, πλαδαρή, συγκεχυμένη καί ὁμογενοποιημένη μάζα, εὔχρηστη γιά κάθε εἴδους καταδολίευση τῆς ἐλευθερίας της. Μικροί Ὀρθόδοξοι μαθητές χωρίς κριτική σκέψη καί ἱκανότητα καλοῦνται νά «κατηχηθοῦν» στά προτάγματα τῆς διαθρησκειακῆς βουδιστικῆς ὀργάνωσης ΑΡΙΓΚΑΤΟΥ πού ταυτίζονται πλήρως μέ τά καταργηθέντα προγράμματα τῶν κ. Φίλη καί Γαβρόγλου, ὥστε ὁ προσωπικός Τρισυπόστατος Θεός τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὁ αἱμοσταγής Θεός

Φίλωνος 45, 185 31 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833, Fax +30 210 4518476 e-mail: impireos@hotmail.com

τοῦ Ἰσλάμ Ἀλλάχ, καί ὁ Θεός τοῦ συγχρόνου Ἰουδαϊσμοῦ τοῦ Ταλμούδ καί τῆς Καμπαλά νά εἶναι ὁ ἴδιος καί ἑπομένως τό γκρέμισμα τῆς Ὀρθοδόξου ἰδιοπροσωπίας καί τοῦ Ὀρθοδόξου πολιτισμοῦ νά εἶναι ἀπόλυτα ἐπιτυχημένο.

Ἡ ἀνωτέρω νομική κρίσις πού συνάδει ἀπολύτως μέ τήν συνταγματική τάξη εἶναι παγία νομολογία πλέον ἀπό τῆς ὑπ' ἀριθμ. 115/2012 Ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετείου Χανίων καί ἑπομένως ἡ ἀήθης κινδυνολογία ὅτι δῆθεν δι' αὐτῶν τῶν ἀποφάσεων τό μάθημα μετατρέπεται σέ προαιρετικό στερεῖται οἱασδήτινος νομικῆς καί πραγματικῆς βάσεως, διότι στό σύγχρονο νομοθετικό πλαίσιο διά τούς ἀθέους, ἀλλοθρήσκους καί ἑτεροδόξους μαθητάς ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ὑφίσταται ἡ ἔννομος δυνατότης ὄχι μόνο ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ συγκεκριμένου μαθήματος, ἀλλά διά τούς ἀλλοθρήσκους καί ἑτεροδόξους ὁμολογιακοῦ πρός τήν θρησκευτική τους παραδοχή μαθήματος, μέ ἐπιλεγομένους ἀπό τίς θρησκευτικές τους ἡγεσίες καθηγητάς.

Τά καταργηθέντα προγράμματα σπουδῶν Φίλη-Γαβρόγλου ἀπό τάς ἀποφάσεις τοῦ ΣτΕ πέραν τῶν ἀνωτέρω προσαπτομένων καταστρατηγοῦσαν τήν ἀρχή τῆς ἀφηγήσεως πού ὁδηγεῖ εἰς τήν σχέσιν τοῦ μαθητοῦ μέ τό διδασκόμενο γνωστικό ἀντικείμενο καί κατά ταῦτα δέν ὑφίστατο ἡ δυνατότης τοῦ Ὀρθοδόξου μαθητοῦ κατανοήσεως τῶν προτυπώσεων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί τῆς συνδέσεως μέ τήν Καινή Διαθήκη καί τήν ἱστορική θεολογική καί ὀντολογική σημασία τοῦ σχεδίου τῆς Θείας Οἰκονομίας καί ἐν ταὐτῷ ὡραιοποιοῦσαν καί ἀπέκρυπταν τήν πραγματικότητα τῶν θρησκειῶν καί τῶν αἱρέσεων, ὥστε ὁ Ἕλληνας Ὀρθόδοξος μαθητής νά μήν ἔχει, μόνος αὐτός, τά σχετικά πνευματικά ἀντισώματα ὥστε νά ἀντικρούη συνειδησιακῶς τίς ψευδεῖς καί κίβδηλες θεωρήσεις τῶν διδασκομένων θρησκειῶν καί νά ὁδηγῆται εἰς μίαν ὁμογενοποιημένην θρησκευτικήν σύγχυσι ὅτι ὅλες οἱ θρησκεῖες ἀποτελοῦν δρόμους πρός τό Θεῖο καί ἱερό καί ἑπομένως νά ὑλοποιῆται τό πρόταγμα τῆς πανθρησκείας, τό ὁποῖο δικαιολογοῦν ὡς δῆθεν ἀναγκαία συνθήκη συμβιώσεως εἰς τίς πολυπολιτισμικές κοινωνίες.

Εἰδικώτερα ἐνῶ ἀνεφέροντο διά τό Ἰσλάμ τά 93 ὀνόματα τοῦ δῆθεν ἀγαθοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσλάμ δέν ἐξηγεῖτο ὅτι τό Ἰσλάμ εἶναι ἐπιβίωσι τοῦ γνωστικισμοῦ καί ὅτι ἀποτελεῖ κακέκτυπη παραφθορά καί ἀντιγραφή τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης, οὔτε ἀνεφέροντο ἐκ τοῦ Κορανίου οἱ Σοῦρες, πού προβλέπουν τήν πολυγαμία (Οἱ γυναῖκες στ. 3), τήν ἁρπαγή μέ τή βία γυναικῶν (στ. 24), τήν ἀνωτερότητα τῶν ἀνδρῶν (στ. 34), τήν ἄρνησι τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ (στ. 157), τήν ἄρνησι τῆς ἁγίας Τριάδος (στ. 171), τήν ἄρνησι τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ (Τό στρωμένο τραπέζι στ. 17, 72, 73, 75), τήν προτροπή γιά σταύρωσι, ἀποκοπή χειρῶν καί ποδῶν καί ἐξορία τῶν ἀπίστων (στ. 33, Λάφυρα στ. 12, 17), τό μῖσος κατά Χριστιανῶν καί Ἑβραίων (στ. 51, Μετάνοια, στ. 29), τήν πολυγαμία του δῆθεν Προφήτη (Οἱ συνασπισμένες φυλές, στ, 37, 50, 51). Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τόν σύγχρονο Ἰουδαϊσμό, πού μετηλλάγη μέ τό Ταλμούδ καί τήν Καμπαλᾶ ἀρνούμενος τήν Πεντάτευχον καί τόν Προφητισμόν καί μέ τόν Ἰνδουϊσμό πού ἀποκρύπτεται ὅτι ἔχει στό εἰδωλολατρικό του πάνθεον 350.000.000 θεότητες, ἐκ τῶν ὁποίων προσωποποιοῦνται ὡς ζωόμορφες θεότητες, ὁ Θεός ἐλέφαντας Γκανόσα, ὁ Θεός πίθηκος Χανουμάν, ὁ Θεός ποντικός, ἡ Θεά Κάλι μέ τίς ἀνθρωποθυσίες, ὁ

Φίλωνος 45, 185 31 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833, Fax +30 210 4518476 e-mail: impireos@hotmail.com

Θεός Σίβα μέ τίς 300.000 γυναῖκες καί ἄλλα τερατώδη μυθεύματα καί ἐμπνεύσεις δαιμονίων. Προβάλλεται ἡ «αὐτοθέωσις» τοῦ διαλογισμοῦ καί ἐξισοῦται ὁ Χριστιανισμός μέ τό πανθεϊστικόν ἰδεολόγημα τοῦ Κομφουκιανισμοῦ, τοῦ Βουδισμοῦ, τοῦ Ταοϊσμοῦ καί τοῦ Τζαϊνισμοῦ πού ἀρνοῦνται τήν ὕπαρξι προσωπικοῦ Θεοῦ καί δέχονται τόν πανθεϊσμόν καί ἀποτελοῦν θρησκευτικοφιλοσοφικά συστήματα. Τό μέγιστο ἔγκλημα τῶν καταργηθέντων προγραμμάτων ἦτο ἡ ὡραιοποίησις τῶν θρησκειῶν καί ἡ ἀπόκρυψις τῶν πραγματικῶν τους δογμάτων, ὥστε ὁ Ὀρθόδοξος Ἕλληνας μαθητής νά μήν γνωρίζη τήν ἀλήθεια τῶν πραγμάτων καί νά ὁδηγῆται εἰς συγκρητιστικήν σύγχυσι καί ὁμογενοποίησι τῶν θρησκευτικῶν ἐννοιῶν.

Αὐτό ἐπισημείωσαν πληρέστατα οἱ συγκεκριμένες ἀποφάσεις τοῦ ΣτΕ ἐπικαλούμενες καί τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 13,1 καί 16,2 τοῦ Συντάγματος καί ἑπομένως ἡ μόνη νόμιμος ἐνέργεια βάσει τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ Συντάγματος ἦταν ἡ ἄμεσος ἀπόσυρσις τῶν καταργηθέντων προγραμμάτων Φίλη-Γαβρόγλου καί ἡ συγγραφή νέων πληρούντων τίς προβλέψεις τοῦ Συντάγματος καί τῶν Διεθνῶν συμβάσεων.

Ἀγαπητοί Σύνεδροι,

Ἐπιτρέψατέ μου νά Σᾶς ὑποβάλω μικρή ἀνασκόπησι τῶν θρησκειῶν καί τῶν θρησκευτικῶν ρευμάτων πού ἐκαλοῦντο οἱ μαθηταί κατά τά καταργηθέντα προγράμματα σπουδῶν «συστηματικά νά διδαχθοῦν καί νά ἔρθουν σέ ἐπαφή μέ τίς κύριες θρησκευτικές παραδόσεις ὅλου τοῦ κόσμου ὥστε μέσα ἀπό τήν ἔρευνα καί τήν συνεργασία νά μποροῦν νά ἀντιμετωπίσουν τήν προκατάληψη καί τήν ἔλλειψη ἀνεκτικότητας καί νά προωθήσουν τήν ἀλληλοκατανόηση καί τόν σεβασμό στήν ἑτερότητα» (ἐπιστολή θεολογικοῦ Συνδέσμου ΚΑΙΡΟΣ), ἄν καί διερωτῶμαι ποιός θά καθόριζε τίς κύριες θρησκευτικές παραδόσεις σέ ἕνα παγκόσμιο πολυθρησκευτικό γίγνεσθαι καί ἄν ἡ ἀλήθεια εἶναι ἰδεολόγημα ἐξαρτώμενο ἀπό τήν πληθυσμιακή ἀποδοχή του ἤ Πρόσωπο ἀποκεκαλυμένο ὅπως ἡ Ἐκκλησία διακηρύσσει;

Ἄρχομαι λοιπόν τοῦ καταλόγου:

Α. Ὑφιστάμεναι Θρησκεῖαι: Χριστιανισμός, Ἰνδουϊσμός, Τζαϊνισμός, Βουδισμός, Σιχισμός, Παρσισμός, Ἰουδαϊσμός, Ἰσλαμισμός, Μπαχαϊσμός, Κομφουκισμός, Ταοϊσμός, Σίνκυο, Σιντοϊσμός,

Β. Ὑφιστάμενα Θρησκευτικά ρεύματα: Νεοπαγανισμός, Ἀνιμισμός, Σαμανισμός καί τά νέα θρησκευτικά κινήματα ὅπως Ραελιανισμός, Σαϊεντολογία, Κίνημα Ἀνθρωπίνου Δυναμικοῦ, Κίνημα τῆς Νέας Ἐποχῆς, Ρασταφαριανισμός, Πνευματική Ἀναζήτηση καί χιλιάδες νέα θρησκευτικά κινήματα πού σχετίζονται μέ τόν Χριστιανισμό τόν Ἰνδουϊσμό, τόν Βουδισμό, τήν Μαύρη Δύναμη, τό Λευκό Ἰσλάμ καί τίς Θρησκείες UFO, Ὑπερανθρωπισμός – Μετανθρωπισμός.

Ἀγαπητοί Σύνεδροι,

Φίλωνος 45, 185 31 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833, Fax +30 210 4518476 e-mail: impireos@hotmail.com

Διανοεῖσθε σέ ποιά τεραστία σύγχυση, σέ ποιό ὠκεανό, σέ ποιά ἄβυσσο θρησκευτικῶν παραδοχῶν ἤθελαν νά ρίψουν τήν εὐαίσθητη νέα γενεά διά νά θεραπεύσουν μόνο τό ἰδεολόγημα τους πού ἦταν σαφῶς ἀντιπαιδαγωγικό, διότι ὅπως εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατο στόν νέο ἄνθρωπο νά ἀφομοιώνει ἐκ παραλλήλου πολυποίκιλες μαθηματικές ἤ φυσικές θεωρίες καί τήν ἱστορία δέκα ἤ εἴκοσι κρατῶν ἔτσι εἶναι ἀδύνατο νά λειτουργήσει κριτικά ὁ δῆθεν «ἀναστοχασμός» ἐπί τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν. Ἑπομένως ἦταν ἐξόχως ἀντιεπιστημονική ἡ πρόθεσις τῆς τότε Πολιτείας καί τοῦ θεολογικοῦ Συνδέσμου ΚΑΙΡΟΣ καί τό μόνο πού θά συνέβαινε θά ἦταν ἡ ἀποστροφή τῶν νέων ἀνθρώπων στό θρησκευτικό γεγονός συλλήβδην, μέ ἀποτέλεσμα ἄμεσο τόν ἀμοραλισμό καί τήν ἔκρηξη τῆς νεανικῆς ἐγκληματικότητος, στήν ἤδη τραγική καί ἀντϊηρωϊκή ἐποχή μας.

Εἶναι βέβαιο ὅτι τά καταργηθέντα προγράμματα σπουδῶν μέ ἀφήγημα τό «πρόταγμα στήν αὐτοδιαμόρφωση τῆς συνείδησης μέ ἐκπαιδευτική διαδικασία πού ἀντιστέκεται στήν ἐπιβολή καί στήν χειραγώγηση καί ἐλευθερώνει ἀπό ὅ,τι ὀνομάζεται πρόσδεση στό παρελθόν» ὅπως ἀναφέρεται στά ἐφαρμοσθέντα προγράμματα σπουδῶν, ἐστόχευαν στό νά χάσουν τήν Ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία τους οἱ μαθηταί μέ τήν πολυθρησκευτική παιδεία στήν ἀνώριμη ἡλικία τους, διότι δέν ἔμεναν περιθώρια γιά νά ἀναπτυχθεῖ στίς ψυχές τους Ὀρθόδοξη Χριστιανική συνείδησι, ἡ ὁποία φυσιολογικά στήν ὥριμη ἡλικία τους θά λειτουργήση ὡς γνώμονας καί ὡς κριτήριο γιά τήν ἀξιολόγηση τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν παραδόσεων. Ἄν ἀπό μικρή ἡλικία δέν ἀποκτήσουν σταθερά κριτήρια οἱ μαθηταί δέν θά ἀντιλαμβάνονται τό γνήσιο ἀπό τό νοθευμένο, τό ἀληθινό ἀπό τό κίβδηλο. Δέν θά διακρίνουν τήν Ὀρθοδοξία ἀπό τήν ἑτεροδοξία, θεωροῦντες ὡς δῆθεν Χριστιανισμό, τίς αἱρέσεις τοῦ Παπισμοῦ, τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ, τοῦ Προτεσταντισμοῦ πού ἐνέχονται γιά τό κακούργημα τῆς στρεβλώσεως καί τῆς διαστροφῆς τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Ἀληθείας, τῆς Εἰρήνης καί τῆς Ἀγάπης. Δέν θά διακρίνουν τό Ὀρθόδοξο βίωμα πού συγκροτεῖ καί συνέχει τό Ἑλληνικό Ἔθνος ἀπό τά βιώματα τῶν ἀλλοπίστων. Ἡ ἀλλοίωσι τῆς δογματικῆς συνειδήσεως ἡ ὁποία μάλιστα ἑδραιώνεται γρήγορα στήν ἁπαλή ἡλικία τῶν μικρῶν μαθητῶν ὑποσκάπτει τήν δυνατότητα τῆς σωτηρίας ὅταν ὁ Χριστός παύει νά θεωρεῖται ὁ μόνος Σωτήρ τοῦ κόσμου, ὅταν ἡ ἁγιότης ἀλλάζει νόημα καί ἀποτελεῖ κοινό χαρακτηριστικό τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κρίσνα, τοῦ Βούδα, τοῦ Μωάμεθ, τοῦ Μαχαβίρα, τοῦ Κομφούκιου, τοῦ γκουροῦ Νανάκ, τοῦ Ἀχούρα Μάζντα, τοῦ Δαλάϊ Λάμα, τοῦ Λάο Τσέ ἤ τοῦ Μπαχά Ἀλλάχ, ὅταν τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας δέν διαφοροποιοῦνται ἀπό τίς τελετουργίες τῶν ποικίλων θρησκειῶν ἡ πανθρησκεία ἔχει θέσει ἤδη τά θεμέλιά της στίς συνειδήσεις τῶν νέων ἀνθρώπων.

Γιά τό ὑπό συζήτηση θέμα πολύ εὔστοχα ὁ φίλτατός μοι Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Κωνσταντῖνος Ραμιώτης, τ. Δικαστής ἔχει παρατηρήσει στήν ἐφημερίδα "Καθημερινή" ὅτι: «Ἡ Γενική Συνέλευση τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν μέ τό Διεθνές Σύμφωνο γιά τά ἀτομικά καί πολιτικά δικαιώματα τῆς 16ης Δεκ. 1966, πού κύρωσε ὁ Ἕλληνας νομοθέτης μέ τόν Ν. 2462/1997 (ΦΕΚ τ.Α 25/26.2.1997) ἀναγνωρίζει ὅτι τά δικαιώματα αὐτά πηγάζουν ἀπό τήν ἐγγενῆ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀτόμου, δήλ. εἶναι φυσικά δικαιώματα. Ἐπίσης ἡ Γενική Συνέλευση

Φίλωνος 45, 185 31 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833, Fax +30 210 4518476 e-mail: impireos@hotmail.com

τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν μέ τό ἄρθρο 18 τοῦ τρίτου μέρους ἐξειδικεύει τό περιεχόμενο τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί σαφῶς ὁρίζει ὅτι ἡ ἐλευθερία ἐκδήλωσης τῆς θρησκείας ἤ τῶν πεποιθήσεων δέν μπορεῖ νά ὑπόκειται παρά μόνον σέ ὅσους περιορισμούς ὁρίζει ὁ νόμος καί εἶναι ἀπαραίτητοι γιά τήν προστασία τῆς δημόσιας ἀσφάλειας, τάξης καί ὑγείας ἤ ἠθικῆς–ἤ τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν τῶν ἄλλων.

Ὁρίζει ἀκόμη ἡ Γ.Σ. ὅτι τά συμβαλλόμενα κράτη, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἡ χώρα μας, ἀναλαμβάνουν τήν ὑποχρέωση νά σέβονται τήν ἐλευθερία τῶν γονέων ἤ τῶν νομίμων κηδεμόνων, νά φροντίζουν γιά τή θρησκευτική καί ἠθική ἀγωγή τῶν παιδιῶν τούς σύμφωνα μέ τίς πεποιθήσεις τους. Ἐξάλλου ἡ Διεθνής Σύμβαση τῆς Ρώμης μέ τό ἄρθρο 2 τοῦ προσθ. πρωτοκόλλου ρητῶς ὁρίζει ὅτι τό κράτος ἀναλαμβάνον τήν ὑποχρέωση ἐπί τοῦ πεδίου τῆς μορφώσεως καί ἐκπαιδεύσεως θά σέβεται τό δικαίωμα τῶν γονέων, ὅπως ἐξασφαλίζουν τή μόρφωση αὐτή συμφώνως πρός τίς ἴδιες αὐτῶν θρησκευτικές καί φιλοσοφικές πεποιθήσεις. Καί ἡ σύμβαση τῆς Ρώμης κυρώθηκε μέ τό Ν.Δ. 53/1974.

Κατ' ἀκολουθία τῶν ἀνωτέρω, ἤτοι ἀπό τίς διεθνεῖς συμβάσεις καί τίς διατάξεις τοῦ Συντάγματος 16, παρ. 2 πηγάζει τό δικαίωμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας, πού τήν ἐκπροσωποῦν καί ἐκπροσωποῦν καί τούς γονεῖς, νά ἐγκρίνουν ὅλα τά διδακτικά βιβλία τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν (βλ. καί Χρ. Σγουρίτσα, Συντ. Δίκαιο, Τομ. Β΄, τεῦχ. Α΄ σελ. 12).

Ἑπομένως, τό Ὑπουργεῖο Παιδείας καί τό Ἵνστ. Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς, αὐτεξουσίως, χωρίς τήν ἔγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δέν μπορεῖ νά δώσουν στά σχολεῖα βιβλία μαθήματος θρησκευτικῶν χωρίς νά διαφυλάσσεται ὁ χριστιανικός χαρακτήρας του» (Ἐφημ. «Καθημερινή» 23/10/2015).

Τέλος στὴν ἀπόφαση Παπαγεωργίου καὶ ἄλλων κατὰ Ἑλλάδος, ἡ ὁποία δημοσιεύθηκε στὸ Στρασβοῦργο στὶς 31.10.2019, τὸ πρῶτο τμῆμα τοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ἔκρινε ἀντίθετη μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου τὴν ὑποχρεωτικὴ συνδιδασκαλία ἑνθέων καὶ ἀθέων. Ἐπιβεβαιώθηκε ἔτσι ἡ λογικὴ τῶν ἀποφάσεων 1749-1750 τοῦ ΣτΕ γιὰ ἀποκλειστικὰ ὀρθόδοξο χαρακτήρα τοῦ μαθήματος.

Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων διευκρίνησε τὰ ἀκόλουθα:

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ πρώτου πρωτοκόλλου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, οἱ γονεῖς πρωτίστως εἶναι ἁρμόδιοι γιὰ τὴν ἐκπαίδευση καὶ διδασκαλία τῶν παιδιῶν τους. Οἱ γονεῖς μποροῦν νὰ ἀπαιτήσουν τὸ κράτος νὰ σέβεται τὶς θρησκευτικὲς καὶ πολιτικές τους πεποιθήσεις.

Ἡ διατήρηση μιᾶς δημοκρατικῆς κοινωνίας ἐπιβάλλει τὸν σεβασμὸ τοῦ πλουραλισμοῦ στὴν ἐκπαίδευση. Αὐτὸ σημαίνει πρακτικὰ ὅτι ὁποιαδήποτε προσπάθεια συστέγασης ἑτεροτήτων, ὅπως εἶναι ἡ διαβόητη φρασεολογία τῶν ἀκυρωθέντων ἀπὸ τὸ ΣτΕ προγραμμάτων σπουδῶν,

Φίλωνος 45, 185 31 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833, Fax +30 210 4518476 e-mail: impireos@hotmail.com

εἶναι παράνομη. Τὸ Κράτος, συνεχίζει τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριο, ἀπαγορεύεται νὰ διεξάγει προπαγάνδα ἢ προσηλυτισμό, ἀδιαφορώντας γιὰ τὶς πεποιθήσεις τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν πεποιθήσεων τῶν γονέων. Ὅταν τὸ Δικαστήριο λέει μιλᾶμε γιὰ σεβασμό, δηλ. «respect», ἐννοοῦμε κάτι περισσότερο ἀπὸ τὸ ἀναγνωρίζω ἢ λαμβάνω ὑπ' ὄψιν. Αὐτὸς ὁ σεβασμὸς σὲ αὐτὲς τὶς πεποιθήσεις συνεπάγεται καὶ θετικὲς ὑποχρεώσεις, διατηρώντας ὡστόσο εὐρεῖα διακριτικὴ εὐχέρεια συμμόρφωσης μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ Δικαστήριο τονίζει ὅτι ἡ σύμβαση τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου ἔχει ἐπικουρικὸ χαρακτήρα καὶ τὰ συμβαλλόμενα Κράτη εἶναι πρωτογενῶς ἁρμόδια, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ δικαιώματα καὶ τὶς ἐλευθερίες ποὺ ἐξασφαλίζονται στὴν Σύμβαση. Ἄρα ὅλη ἡ παραφιλολογία περὶ ὑποχρεωτικῆς ἐπιβολῆς ἐξ Εὐρώπης ἑνὸς οὐδετερόθρησκου μαθήματος, εἶναι ψευδής, γιατί, ὅπως τὸ ἴδιο τὸ δικαστήριο διαβεβαιώνει αὐτό, δὲν ἀνήκει στὴν ἁρμοδιότητά του, ἀλλὰ στὰ Κράτη. Τὸ Δικαστήριο προσθέτει ὅτι τὰ Κράτη διὰ τῆς δημοκρατικῆς νομιμοποιήσεώς τους εἶναι καλύτερα καταρτισμένα ἀπὸ ἕνα Διεθνὲς Δικαστήριο νὰ κρίνουν τὶς τοπικὲς ἀνάγκες καὶ συνθῆκες. Πρακτικά, ἐκεῖνο ποὺ τονίζει τὸ Δικαστήριο, εἶναι ὅτι δὲν μποροῦν νὰ ὑποχρεωθοῦν οὔτε οἱ Ὀρθόδοξοι νὰ ὑποστοῦν προπαγάνδα ἀθεϊστικὴ, οὔτε προπαγάνδα οὐδετεροθρησκείας, οὔτε προπαγάνδα θρησκειολογισμοῦ, ἀλλὰ οὔτε καὶ οἱ ἄθεοι νὰ ἐκπαιδευθοῦν στανικῶς στὴν Ὀρθοδοξία.

Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῶν ἀπαλλαγῶν ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶναι νὰ μὴ ἐξαναγκάζονται οἱ μαθητὲς νὰ βρεθοῦν σὲ κατάσταση σύγκρουσης μεταξὺ τῆς θρησκευτικῆς ἐκπαίδευσης ποὺ δίδεται ἀπὸ τὸ Σχολεῖο καὶ τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν πεποιθήσεων τῶν γονέων τους, διότι αὐτὲς οἱ πεποιθήσεις εἶναι θέματα τῆς προσωπικῆς συνειδήσεως τοῦ κάθε ἑνός.

Ἡ ἐλευθερία ποὺ κατοχυρώνεται μὲ τὴν εὐρωπαϊκὴ σύμβαση συμπεριλαμβάνει καὶ τὸ ἀρνητικὸ μέρος τῆς δυνατότητας κάθε ἀτόμου νὰ μὴ ἐκδηλώνει τὴν θρησκευτικὴ πίστη του ἢ τὴν ἀπουσία ὁποιασδήποτε θρησκευτικῆς πίστης.

Καταδικάζοντας τὴν Ἑλλάδα, τὸ Δικαστήριο κατεδίκασε τὴν ἔμμεση προσπάθεια τῆς προηγούμενης κυβερνήσεως καὶ τῶν θεολόγων συνοδοιπόρων της, νὰ ἐγκλωβίσουν τοὺς πάντες σὲ ἕνα ἑνιαῖο πρόγραμμα σπουδῶν ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν ἑτερότητα τοῦ ὀρθοδόξου μαθητοῦ ἔναντι τοῦ ἑτεροδόξου καὶ ἀθέου ἢ ἀγνωστικιστοῦ, γιὰ νὰ μὴ γίνονται δῆθεν διακρίσεις μαθητῶν. Αὐτὸ ἦταν τό κίβδηλο ἐπιχείρημα. Ἡ καθιέρωσι ἑπομένως ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριο τοῦ δικαιώματος στὴν ἀπαλλαγὴ ὄχι μόνον δὲν προσβάλλει τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, ὅπως διαδίδεται, ἀλλὰ προστατεύει τὴν σοβαρότητα τοῦ μαθήματος καὶ τοῦ ὀρθοδόξου Θεολόγου ἀπὸ ἐκπτώσεις δῆθεν γιὰ λόγους δημοκρατίας. Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριο ἔδωσε ἕνα μάθημα ὅτι δημοκρατία καὶ ἀνθρώπινα δικαιώματα σημαίνουν διάκριση τῶν ἑτεροτήτων καὶ ὄχι ἀψυχολόγητη καὶ ἀντιπαιδαγωγικὴ ὁμογενοποίησή τους.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Φίλωνος 45, 185 31 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ, Τηλ. +30 210 4514833, Fax +30 210 4518476 e-mail: impireos@hotmail.com